

Στις Ιδιωτικές Ασφαλίσεις

Εξυγείανση ή Οπισθοδρόμηση;

Γράφει ο Μελάς Γιαννιώτης

Η μία πλευρά

Θα προσπαθήσω να παρουσιάσω την δυσάρεστη πλευρά με ένα πολυδιδασκτικό παλαιό ανέκδοτο που το άκουσα σε προσχολική ηλικία και από τότε μου έμεινε βαθιά χαραγμένο. Το ανέκδοτο έχει ως εξής:

Κατά παλαιά συνήθεια υποχρεώθηκε ένας νέος, μόλις έγινε έφηβος, να «πάει στα άγνωστα τα ξένα» για να «μορφωθεί και να πλουτίσει» ώστε όταν «πίσω θα γυρίσει» να είναι ικανός και άξιος, «δικό του σπίτι να δημιουργήσει».

Αργότερα και αφού πέρασα και εγώ από την ίδια δοκιμασία διαπίστωσα ότι το σκληρό πράγματι σύστημα αυτό, ήταν ο άγνωστος και αδιδακτος σήμερα αρχαιοελληνικός «Θεσμός της Εγγύης». Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να βρει σχετικά άρθρα και αναφορές στο Διαδίκτυο, όπου υπάρχει και δικό μου. Εδώ περιορίζομαι στην συνοπτική αναφορά ότι ο «Θεσμός της Εγγύης» ήταν μία απλή και σίγουρη μορφή των σημερινών περίπλοκων Ιδιωτικών και Κοινωνικών Ασφαλίσεων σε καθαρά Ιδιωτική βάση και οι άρχοντες τού τόπου είχαν μόνο την αρμοδιότητα τηρήσεως τής αμοιβαίας εγγυήσεως των νέων ζευγαριών μεταξύ τους.

Ξεκίνησε λοιπόν πολύ πρωϊ ο νέος έφηβος για να πάει «στα άγνωστα τα ξένα» με την συμβουλή των γονέων του να «ακούει και να εκτελεί πιστά τις συμβουλές των άλλων» και στον αρχικό μακρύ του δρόμο να είναι ευγενικός και να χαιρετάει τους διαβάτες με το γνωστό «ώρα καλή σου μάτια μου και αέρας στα πανιά σου, ούτε πουλί πετούμενο να μην βρεθεί μπροστά σου».

Ο πρώτος διαβάτης που συνάντησε ήταν ένας κυνηγός. Τον πλησίασε χαρούμενος και τον χαιρέτησε με τα λόγια της συμβουλής των γονέων του.

Θύμωσε πολύ ο κυνηγός και αφού πρώτα τον έδειρε μετά τον συμβούλευσε να χαιρετάει και να λέγει: «*Πέντε δέκα την ημέρα και εκατό την εβδομάδα*»!

Μετά το πρώτο μάθημα απέφευγε να πλησιάζει μοναχικούς διαβάτες και πλησίασε μόνον όταν είδε πολλούς ανθρώπους μαζεμένους. Τους πλησιάζει και τους χαιρετάει με τα λόγια που τον συμβούλευσε ο κυνηγός, αλλά όλοι μαζί τον έδειραν και πάλι, επειδή έκαναν εκεί κηδεία και τον συμβούλευσαν να λέγει «*αιωνία του η μνήμη*».

Πέρασε δάση και βουνά, κάμπους και χωριά, αποφεύγοντας να πλησιάζει τους ανθρώπους αλλά τράβηξαν την προσοχή του μεγάλες και διαπεραστικές φωνές στην άκρη ενός χωριού και έτρεξε να δει τι συμβαίνει. Εκεί έσφαζαν ένα γουρούνι και σύμφωνα με τις τελευταίες συμβουλές των πολλών πλησίασε και χαιρέτησε με τα νέα λόγια που είχε μάθει, «*αιωνία του η μνήμη*».

Ακολουθεί νέος ξυλοδαρμός και συμβουλή να λέγει «*με υγεία να το φας και να γλύφεις και τα μουστάκια σου*»!

Έχει μεγάλη και ατελείωτη συνέχεια το ανέκδοτο αυτό με τα απρόοπτα και τα αντίθετα της τύχης στην ζωή του καθενός.

Το αναπλάθω και το παρουσιάζω διαφορετικά και όπως μπορώ να «δω» την πορεία του ίδιου ή όποιου άλλου νέου στον χώρο των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων, που γνωρίζω καλά εδώ και μισό αιώνα, όπως αντίστοιχα μπορεί να δει και να παρουσιάσει συμβουλευτικά κάθε έμπειρος στον δικό του χώρο.

Η αρχή γίνεται και πάλι από την συμβουλή του κυνηγού, που περιέχει άλυτο μαθηματικό πρόβλημα με τα αριθμητικά «*πέντε δέκα την ημέρα και εκατό την εβδομάδα*» και δηλαδή δέκα μέρες η «παραγωγική» εβδομάδα. Την καταβολή προσπάθειας για αποτέλεσμα δέκα ημερών σε επτά εννοεί!

Ο πρώτος, λοιπόν, μετά τον κυνηγό, που συνάντησε ο νέος έφηβος, αναζητώντας την τύχη του, ήταν

....η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ένας πανταχού παρών επαγγελματίας που λεγόταν Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής. Πριν προλάβει να τον χαιρετήσει, τον ακούει να μονολογεί και να φωνάζει: «*πέντε δέκα την ημέρα και εκατό την εβδομάδα*»!

Εκεί μπερδεύτηκε σοβαρά ο νέος και από περιέργεια τον ρωτάει:

«*Σε έδειρε και εσένα ο κυνηγός και δεν ξέρω τώρα πώς να σε χαιρετήσω*»;

Έδωσαν αμοιβαίες εξηγήσεις ο ένας στον άλλον και έτσι πληροφορήθηκε ο νέος, που είχε μαλλιά στην κεφαλή του, ότι αν γίνει και αυτός Επαγγελματίας Ασφαλιστής, θα «χάσει τα μαλλιά του», επειδή θα είναι υποχρεωμένος να πληρώνει στην Ασφαλιστική Εταιρία, «*πέντε δέκα την ημέρα και εκατό την εβδομάδα*»! Ίσως και παραπάνω!

Θυμώνει πολύ ο νέος και λέγει: «*Τώρα να δεις τι θα κάνω εγώ την Ασφαλιστική Εταιρία αυτή*» και εξαφανίζεται, πριν προλάβει να του εξηγήσει «τα υπόλοιπα των υπολοίπων» ο Επαγγελματίας Ασφαλιστής!

Πέρασε δρόμους και λεωφόρους ο νέος και τελικά βρήκε την Ασφαλιστική Εταιρία και μπαίνει αγριεμένος μέσα, όπου βλέπει όλους τους εργαζόμενους εκεί να τραβούν τα μαλλιά τους και να φωνάζουν απελπισμένα: «*Πέντε δέκα την ημέρα και εκατό την εβδομάδα*»!!

Αφού συνέρχεται από την έκπληξή του δειλά πλησιάζει έναν Υπάλληλο, που έγραφε και φώναζε δυνατά και τον ρωτάει:

«*Σας υποχρεώνουν και σας να πληρώνετε πέντε δέκα την ημέρα και εκατό την εβδομάδα*»;

Χαμογελάει πικρά ο πνιγμένος σε χαρτιά και καταστάσεις Υπάλληλος και του λέγει:

«*Οι πληρωμές και πολύ περισσότερες κάθε μέρα και εβδομάδα, ήταν κάποτε η δουλειά και υποχρέωσή μας. Τώρα μας έβαλαν άλλες και γραφικές υποχρεώσεις και έτσι δεν προλαβαίνουμε να κάνουμε τίποτε άλλο εκτός από το να γράφουμε καταστάσεις, για τον έλεγχο του ελέγχου των ελεγχόμενων ελεγκτών εισπράξεων οφειλών, γραμμένων και άγραφων και να στέλνουμε σε κάθε μία από τις αμέτρητες Σεβαστές Αρχές, κάθε είδους και μορφής, πέντε δέκα την ημέρα και εκατό την εβδομάδα*».

«*Μα, τόλμησε να ρωτήσει ο νέος, εσείς εδώ δεν έχετε υποχρέωση να εξυπηρετείτε άμεσα πελάτες, συνεργάτες και τρίτους; Δημόσια Υπηρεσία είσαστε ή Ιδιωτική Επιχείρηση*»;

Πριν προλάβει να του απαντήσει ο ιδιωτικός Υπάλληλος, που έγραφε καταστάσεις για τις Σεβαστές αμέτρητες Δημόσιες Αρχές, τους διακόπτει ένας βιαστικός που λέγει με κομμένη φωνή: «*Είχα τροχαίο ατύχημα στην γωνία και σας παρακαλώ ελάτε αμέσως να επιληφθείτε γιατί κλείνω τον δρόμο και θα με δείρουν οι πολλοί βιαστικοί εκεί*».

Ατάραχος, ο Υπάλληλος του λέγει: «*Δυστυχώς δεν προλαβαίνουμε κύριε. Γράφουμε καταστάσεις, κατεπίγειους. Ελάτε του...χρόνου*»!

Υψώνει άγριες φωνές ο υποψήφιος δαρσίματος και άτυχος ατυχήματος, οπότε εμφανίζεται ο Διευθυντής, με πέντε δέκα καταστάσεις στα χέρια του και αυτός, λέγων: «*Εδώ πληρώσαμε τόσες χιλιάδες πρόστιμο και με απόρριψη προσφυγής μας από τις Σεβαστές Αρχές επειδή αφήσαμε τις καταστάσεις μία ώρα για να εξυπηρετήσουμε άλλους βιαστικούς άτυχους ατυχήματος και δεν προλάβαμε να στείλουμε τις καταστάσεις την ίδια μέρα. Και επειδή τις στείλαμε την επόμενη μέρα μας τιμώρησαν με τόσες εδώ χιλιάδες πρόστιμο που αποκλείεται να το εισπράξουμε από τα ασφάλιστρά σου στα επόμενα εκατό χρόνια! Άλλο και πολύ σοβαρότερο είναι το ατύχημα του ατυχήματος όλων μας αφού ήδη πληρώσαμε τα ασφάλιστρα που θα μας πληρώνεις στα επόμενα εκατό χρόνια εξαιτίας των καταστάσεων και εξαιτίας.....*».

Πριν προλάβει όμως και αυτός να τελειώσει τις εξηγήσεις εισέρχεται ένας άλλος βιαστικός και τους διακόπτει, λέγων:

«*Γρήγορα, γρήγορα δώστε μου ασφαλιστήριο για το αυτοκίνητό μου που δεν κινούσα και δεν το είχα ασφαλισμένο! Πέθανε η μάνα μου στο χωριό και βιάζομαι να προλάβω την κηδεία*».

Εκφράζει τα συλληπητήριά του ο Διευθυντής και του απαντά εξίσου περιίλυτα: «*Δυστυχώς δεν προλαβαίνουν να κάνουν ασφαλίσεις οι Ασφαλιστικές Εταιρίες*»!

Εκνευρίζεται ο αιτούμενος υποχρεωτική ασφάλιση και ερωτά:

«*Και τι κάνουν τότε*»; «*Γράφουν καταστάσεις για τις Αρχές κύριε*», του απαντά ο Διευθυντής!

Φεύγει έντρομος ο νέος, που παρακολουθούσε σιωπηλός τους βιαστικούς και οδυρόμενους, σκεπτόμενος ότι εκεί που πήγε «*ήταν όλοι τρελοί*» και σκέφθηκε να δει αν αυτό συμβαίνει και αλλού.

Ψάχνει και βρίσκει άλλη Ασφαλιστική Εταιρία και επειδή φώναζαν τα ίδια και εκεί, του έρχεται ιδέα να βρει έναν ήρεμο για να του μιλήσει για τα δικά του επείγοντα όνειρα και αποστολή του.

Κάπου στο βάθος είδε έναν πίσω από μία τζαμαρία που κοίταζε την οροφή και μονολογούσε συνεχώς, με τα ίδια λόγια: «*Πόσες να είναι, πόσες να είναι*»;

Μπαίνει μέσα αθόρυβα ο μικρός και του λέγει: «*Πέντε δέκα την ημέρα και εκατό την εβδομάδα*»!

...η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Τινάζεται όρθιος ο απορούμενος και του λέγει: «Μπράβο το βρήκες! Μου έλυσες κα το πρόβλημα! Συγχαρητήρια, προσλαμβάνεσαι για να γράφεις από πέντε δέκα την ημέρα και εκατό την εβδομάδα καταστάσεις για κάθε Αρχή και Εξουσία και να τις στέλνεις αυθημερόν»!

Έτσι και με τις διδαχές που απέκτησε «καθ'όδόν» ο νεαρός βρήκε δουλειά ως καταστασιογράφος σε καταστασιογραφική Ιδιωτική Εταιρία του εσωτερικού και εκεί όπου όλες οι Σεβαστές Αρχές αρμέγουν, χωρίς και να ταΐζουν!

Για όσους τυχόν αμφιβállουν επ'αυτών, αναφέρω ότι έσπευσε ο εκεί Διευθυντής να αναθέσει στον νέο και την σύνταξη των καταστάσεων για άλλη –εκ των αμέτρητων- Σεβαστή Αρχή με πολυμελείς Επιτροπές της που φροντίζει την σωτηρία και προστασία των καταστασιογραφούντων εργαζομένων «δέκα μέρες την εβδομάδα» με υποχρέωση τής καταστασιογραφικής Ιδιωτικής Εταιρίας να έχει πάντα εξ ιδίων της διαθέσιμα «τροφή και νερό» για μία εβδομάδα, όπως και ορύγματα προστασίας!

Προς το παρόν δεν ζητήθηκε να διαθέτει άρματα και πυροβολικό, ναυτικό και αεροπορία, αλλά τίποτε δεν αποκλείεται, αφού αυτά τα αποφασίζουν οι αμέτρητες Σεβαστές Αρχές και οι Επιτροπές σωτηρίας και προστασίας μας! Καταλάβετε πώς και γιατί αισθανόμαστε...ασφαλείς;

Και η άλλη πλευρά:

Να δούμε τώρα την άλλη πλευρά, απ' ευθείας και χωρίς...ανέκδοτα!

Από το τέλος του Σεπτεμβρίου 2013 γνωστοποιήθηκε Απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος που έχει την αρμοδιότητα Εποπτείας των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων ότι από 1/1/2014 ισχύουν οι από δεκαετιών νόμοι για είσπραξη μετρητοίς των ασφαλιστρών από τις Ασφαλιστικές Εταιρίες και κάθε πρόσωπο που αναλαμβάνει για λογαριασμό της Ασφαλιστικής Εταιρίας την είσπραξη ασφαλιστρών από τους ασφαλισμένους υποχρεούται να τα καταθέτει αμέσως στην ίδια και το αργότερο στο τέλος κάθε εβδομάδας. Άλλοι και κάποτε έκαναν τους νόμους αυτούς και κανένας δεν τους εφάρμοσε!

Η Τράπεζα της Ελλάδος δεν έκανε τίποτε άλλο πέραν από την απαίτηση και όπως υποχρεούται, εφαρμογής του Νόμου 400 του έτους 1970, (άρθρο 33 παρ.2), όπως και του Νόμου 2496 του έτους 1997, (άρθρο 6), που ορίζουν όλα τα παραπάνω.

Κατά συνέπεια αν μπορεί να διατυπωθεί κάτι εναντίον της αυτό θα μπορούσε να είναι μόνον η καθυστέρηση απαίτησης εφαρμογής των Νόμων και τίποτε άλλο.

Δεν είδα και δεν άκουσα κανέναν να διαμαρτύρεται για την επί μισό σχεδόν αιώνα (1970) παράβαση εφαρμογής του Νόμου για την άμεση και μετρητοίς πληρωμή των ασφαλιστρών στην Ασφαλιστική Εταιρία!

Η παράβαση αυτή είχε ως αποτέλεσμα να γίνονται «αναλήψεις χωρίς προηγούμενη κατάθεση», «αγορές τροφίμων από Σούπερ Μάρκετ χωρίς επί τόπου άμεση πληρωμή μετρητοίς», «παραλαβή καυσίμων από το Πρατήριο χωρίς άμεση και επί τόπου πληρωμή μετρητοίς» και γενικά «λήψη μετρητών» από την Ασφαλιστική Εταιρία με «πίστωση και χωρίς εγγυήσεις»! Αυτή είναι η όλη ουσία!

Τώρα και επειδή τα ασφάλιστρα του ασφαλιζομένου πληρώνονται στην Ασφαλιστική Εταιρία, που έχει και την υποχρέωση άμεσης πληρωμής και μετρητοίς τής κάθε ζημίας, χωρίς να ζητάει...πίστωση(!) από τον δικαιούχο και ούτε από το Δημόσιο και τα αμέτρητα άλλα Ταμεία και Υπηρεσίες υπέρ των οποίων ορίστηκε άμισθη εισπράκτορας και υπεύθυνη, δημιουργήθηκε θύελλα διαμαρτυριών υπό των «θιγόμενων»!

Τόση και τέτοιας έκτασης που αγγίζει, αν δεν υπερβαίνει, την παραπλάνηση των ασφαλιζομένων με τον πονηρό χαρακτηρισμό ως δήθεν «προείσπραξη» τής πληρωμής των ασφαλιστρών για την έναρξη της ασφάλισης.

Κανένας απολύτως ασφαλισμένος δεν υποχρεώνεται να **προπληρώνει** τα ασφάλιστρά του. Έχει υποχρέωση όμως να πληρώσει, άμεσα και μετρητοίς στην Ασφαλιστική Εταιρία, την ασφάλισή του από την έναρξή της και όχι όταν και αν μπορεί να την πληρώσει ο ασφαλισμένος ή αυτός που εισέπραξε και δεν απέδωσε!!

Αυτά, περίπου, επέβαλε από 1/1/2014 η Τράπεζα της Ελλάδος για την εφαρμογή των Νόμων που παραβιάζονταν από όλους σε βάρος των Ασφαλιστικών Εταιριών, εξαιτίας των οποίων παραβιάσεων δεν είναι δύσκολο να αντιληφθούμε γιατί δεν μπορούσαν να εξυγιανθούν, με όλα τα γνωστά αποτελέσματα και συνέπειες.

Όμως όσα δεν έγιναν κατά τα τελευταία εκατό χρόνια, δεν μπορούν τώρα να γίνουν όλα μαζί και άμεσα. Δεν πηδιούνται τα σκαλιά, είτε προς τα κάτω, είτε προς τα πάνω, αλλά ένα-ένα περπατιούνται! Έτσι πετυχαίνεται η Εξυγίανση και η Πρόοδος. Διαφορετικά πετυχαίνεται Οπισθοδρόμηση και γκοεμοτσάκισμα όλων.